

ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Αθήνα, 18-07-2012

Αριθ. Πρωτ.: Γ/ΕΞ/5004/18-07-2012

Α Π Ο Φ Α Σ Η ΑΡ. 122 / 2012

Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα συνήλθε, μετά από πρόσκληση του Προέδρου της, σε τακτική συνεδρίαση στην έδρα της την 10.05.2012 και ώρα 10:00, σε συνέχεια των από 01.03.2012, 22.03.2012, 05.04.2012 και 26.04.2012 συνεδριάσεων, προκειμένου να εξετάσει την υπόθεση που αναφέρεται στο ιστορικό της παρούσας. Παρέστησαν οι Πέτρος Χριστόφορος, Πρόεδρος, και τα τακτικά μέλη Λεωνίδας Κοτσαλής, ως εισηγητής, Αναστάσιος Πράσσοι, Αναστάσιος-Ιωάννης Μεταξάς, Αντώνιος Ρουπακιώτης, Δημήτριος Μπριόλας και Γραμματή Πάντζιου. Παρούσες χωρίς δικαίωμα ψήφου ως βοηθοί εισηγήτριες ήταν η Ζωή Καρδασιάδου, προϊσταμένη του Τμήματος Ελεγκτών και η Ευμορφία-Ιωσηφίνα Τσακιρίδου, δικηγόρος - ελέγκτρια, και η Μελλομένη Γιαννάκη, υπάλληλος του τμήματος διοικητικών και οικονομικών υποθέσεων, ως γραμματέας.

Η Αρχή έλαβε υπόψη της τα παρακάτω:

Η Αρχή με την με αριθ. 73/2011 απόφασή της ανακάλεσε τις με αριθ. 25 και 26/2005 αποφάσεις, προκειμένου οι υποθέσεις αυτές να εξετασθούν εκ νέου με νόμιμη σύνθεση.

Με την με αριθ. 25/2005 απόφασή της, η Αρχή επιλήφθηκε αυτεπάγγελα σχετικά με τη νομιμότητα επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, εν προκειμένω της συλλογής και διάδοσής τους μέσω τηλεοπτικής εκπομπής του τηλεοπτικού σταθμού «Extra Channel 3». Συγκεκριμένα, εξέτασε το περιεχόμενο της εκπομπής «Εκ-κεντρικό Δελτίο» του Α που μεταδόθηκε από τον τηλεοπτικό σταθμό κατά τις ημερομηνίες 4, 5, 6,

7, 11, 18, 19, 20, 21, 26, 27, 28, 31 Ιανουαρίου 2005 και 1, 2, 3, 4, 7, 8, 9, 10 Φεβρουαρίου 2005. Από τις βιντεοκασέτες των εκπομπών τούτων, τις οποίες ζήτησε η Αρχή και προσκόμισε ο τηλεοπτικός σταθμός «Extra Channel 3», διαπιστώθηκε ότι γενικά περιστρέφονταν γύρω από δύο μείζονα θέματα που συνδέονταν με τη λειτουργία των θεσμών της δικαιοσύνης και της εκκλησίας, και ειδικότερα αποκάλυπταν τη διαφθορά στο χώρο της δικαιοσύνης, την ύπαρξη «παραδικαστικού» κυκλώματος με συμμετοχή επίορκων δικαστικών λειτουργών, και σκανδαλώδεις συμπεριφορές ιεραρχών, ερωτικού ιδίως περιεχομένου.

Συγχρόνως, με την με αριθ. 26/2005 απόφασή της, η Αρχή συνεξέτασε και τις αριθ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/172/17.01.2005 και Γ/ΕΙΣ/200/19.01.2005 προσφυγές που υπέβαλε ενώπιόν της ο αρχιμανδρίτης Β αναφορικά με την ως άνω εκπομπή «Εκ-κεντρικό Δελτίο» των ημερομηνιών 4, 5, 6, 7, 11 και 18 Ιανουαρίου 2005. Συγκεκριμένα, ο προσφεύγων κατήγγειλε ότι παραβιάστηκαν προσωπικά του δεδομένα, διότι μεταδόθηκε από τους παρισταμένους στις εκπομπές αυτές ότι εμπλέκεται σε «παραδικαστικό» κύκλωμα με την ανακρίτρια Γ, η οποία φέρεται να οργανώνει έναντι αμοιβής το αποτέλεσμα δικαστικών αποφάσεων, διότι στις εκπομπές αναφέρθηκε ο αριθμός τραπεζικού του λογαριασμού, τον οποίο έδωσε σε τηλεφωνική συνομιλία, κατά την δημοσιογραφική έρευνα, η προμνησθείσα ανακρίτρια στον συνομιλητή της «μεσολαβητή», και διότι αποσπάσματα αυτής της τηλεφωνικής συνομιλίας καθώς και το επίμαχο «εξτρέ» από την κατάθεση χρημάτων στον λογαριασμό του προσφεύγοντος προβλήθηκαν επίσης κατά τις αναφερόμενες εκπομπές.

Η υπόθεση σχετικά με την ως άνω εκπομπή «Εκ-κεντρικό Δελτίο» που μεταδόθηκε από τον τηλεοπτικό σταθμό «Extra Channel 3» κατά τις ημερομηνίες 4, 5, 6, 7, 11, 18, 19, 20, 21, 26, 27, 28, 31 Ιανουαρίου 2005 και 1, 2, 3, 4, 7, 8, 9, 10 Φεβρουαρίου 2005 εξετάστηκε εκ νέου λόγω της ανάκλησης των με αριθ. 25 και 26/2005 αποφάσεων με την με αριθ. 73/2011 απόφαση της Αρχής και τα εμπλεκόμενα μέρη κλήθηκαν προς ακρόαση ενώπιον της Αρχής (βλ. τις με αριθ. πρωτ. Γ/ΕΞ/1059, 1061 και 1067/15.02.2012 κλήσεις, με τα αντίστοιχα νόμιμα αποδεικτικά επίδοσης). Κατά την συνεδρίαση της 01.03.2012 έλαβε χώρα η ακρόαση α) της εταιρείας «ΕΞΤΡΑ ΚΟΜΜΙΟΥΝΙΚΕΪΣΟΝ ΤΕΧΝΟΛΟΤΖΙ Α.Ε.», ιδιοκτήτριας του τηλεοπτικού σταθμού «Extra Channel 3» δια της πληρεξούσιας δικηγόρου Μαρίας Κωστοπούλου, και β) του δημοσιογράφου και

κεντρικού παρουσιαστή της εκπομπής Α μετά της ίδιας πληρεξούσιας δικηγόρου. Κατόπιν της ακρόασής τους, οι ανωτέρω υπέβαλαν εμπροθέσμως και έγγραφο υπόμνημα (βλ. το με αριθ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/1753/07.03.2012 έγγραφο, με τα επισυναπτόμενα σε αυτό στοιχεία) για την ανάπτυξη των θέσεών τους και τη συμπλήρωση του φακέλου της Αρχής που είχε σχηματιστεί για τις ως άνω ανακληθείσες αποφάσεις.

Η Αρχή, μετά από εξέταση όλων των στοιχείων του φακέλου, αφού άκουσε τον εισηγητή και τις βοηθούς εισηγήτριες, οι οποίες στη συνέχεια αποχώρησαν, και κατόπιν διεξοδικής συζήτησης,

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

1. Το άρθρο 15 παρ. 2 του Συντάγματος ορίζει ότι *«Η ραδιοφωνία και η τηλεόραση υπόγονται στον άμεσο έλεγχο του Κράτους. Ο έλεγχος και η επιβολή των διοικητικών κυρώσεων υπόγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης που είναι ανεξάρτητη, όπως νόμος ορίζει. Ο άμεσος έλεγχος του Κράτους, που λαμβάνει και τη μορφή του καθεστώτος της προηγούμενης άδειας, έχει ως σκοπό την αντικειμενική και με ίσους όρους μετάδοση πληροφοριών και ειδήσεων, καθώς και προϊόντων του λόγου και της τέχνης, την εξασφάλιση της ποιοτικής στάθμης των προγραμμάτων που επιβάλλει η κοινωνική αποστολή της ραδιοφωνίας και της τηλεόρασης και η πολιτιστική ανάπτυξη της Χώρας, καθώς και το σεβασμό της αξίας του ανθρώπου και την προστασία της παιδικής ηλικίας και της νεότητας. ...».*

Η Αρχή με τις ήδη ανακληθείσες αποφάσεις της (αριθ. 25 και 26/2005) είχε απορρίψει τους προβληθέντες ισχυρισμούς περί αναρμοδιότητάς της λόγω αποκλειστικής αρμοδιότητας του ΕΣΡ να ελέγχει τα ραδιοτηλεοπτικά μέσα, μετά τη συνταγματική αναθεώρηση το 2001 με την οποία αντικαταστάθηκε η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 15 του Συντάγματος, με την αιτιολογία ότι η αναθεωρημένη αυτή διάταξη είχε σκοπό να ενισχύσει τις αρμοδιότητες του ΕΣΡ σε σχέση με τις σχετικές αρμοδιότητες που είχε ως τότε ο Υπουργός Τύπου και ΜΜΕ, συναρμόδιοι υπουργοί ή άλλα διοικητικά όργανα (άρθρο 11 ν. 2863/2000), και όχι να θίξει την αρμοδιότητά της σύμφωνα με το νέο άρθρο 9Α του Συντάγματος.

Ωστόσο, η γραμματική διατύπωση του άρθρου 15 παρ. 2 Σ «Ο έλεγχος και η επιβολή των διοικητικών κυρώσεων υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης που είναι ανεξάρτητη, όπως νόμος ορίζει.» είναι σαφής και προφανώς δεν αφήνει περιθώριο άλλων ερμηνειών. Ο αναθεωρητικός νομοθέτης επέλεξε με την παραπάνω απόλυτη διατύπωση, να ε π α υ ξ ή σ ε ι τις αρμοδιότητες του ΕΣΡ, αναθέτοντας α π ο κ λ ε ι σ τ ι κ ά στην ειδική αυτή Αρχή για τα ραδιοτηλεοπτικά μέσα τον έλεγχο σχετικά με το π ε ρ ι ε χ ό μ ε ν ο τ ω ν ε κ π ο μ π ώ ν και την επιβολή των διοικητικών κυρώσεων.

Την ερμηνεία αυτή δίνει το Συμβούλιο της Επικρατείας σε σχετικές αποφάσεις του. Ειδικότερα, με την απόφαση 49/2011, επιλύθηκε το ζήτημα της διάκρισης των αρμοδιοτήτων του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης (ΕΣΡ) και της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (ΕΕΤΤ). Συγκεκριμένα, κρίθηκε ότι στο άρθρο 15 παρ. 2 Σ., όπως αυτό ισχύει μετά την αναθεώρησή του με το Ψήφισμα της 6^{ης} Απριλίου 2001 της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής, προβλέπεται πλέον ρητώς ότι στο Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης ανήκει η αρμοδιότητα επιβολής διοικητικών κυρώσεων για παραβάσεις της ραδιοτηλεοπτικής νομοθεσίας. Κατόπιν, συνεπώς, της συνταγματικής αναθεώρησης του έτους 2001, όπου στις κείμενες διατάξεις προβλέπονται διοικητικές κυρώσεις για παραβάσεις της ραδιοτηλεοπτικής νομοθεσίας, πρέπει να θεωρηθεί, εν όψει της ρητής προβλέψεως του άρθρου 15 παρ. 2 του Συντάγματος, ότι το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης κατέστη αρμόδια αρχή για την επιβολή των κυρώσεων αυτών. Η ως άνω συνταγματικώς κατοχυρούμενη αποκλειστική αρμοδιότητα του ΕΣΡ αφορά, βεβαίως, προεχόντως, στον έλεγχο του περιεχομένου των τηλεοπτικών προγραμμάτων. Εκτείνεται, όμως, όπως έκρινε το ΣτΕ με την ανωτέρω απόφαση, και στην επιβολή των προβλεπόμενων κυρώσεων για παραβάσεις των τεχνικών προδιαγραφών λειτουργίας των τηλεοπτικών σταθμών, εφόσον ο κοινός νομοθέτης δεν έχει αναθέσει ειδικώς την αρμοδιότητα επιβολής των εν λόγω κυρώσεων σε άλλη εποπτική αρχή, επιφορτισμένη με την άσκηση εν γένει αρμοδιοτήτων ελέγχου στο τεχνικό πεδίο του φάσματος ραδιοσυχνοτήτων¹. Προχωρώντας την παραπάνω σκέψη, το ΣτΕ με τις 3704/2010

¹ Το ΣτΕ, στην περίπτωση αυτή, αφού έλαβε υπόψη τις σχετικές διατάξεις (ν. 2328/1995, ν. 2863/2000, ν. 2867/2000), ακύρωσε το πρόστιμο που επέβαλε στον τηλεοπτικό σταθμό το ΕΣΡ για παράβαση των τεχνικών προδιαγραφών λειτουργίας του, διότι το ΕΣΡ, που κρίθηκε αποκλειστικά αρμόδιο για την επιβολή των διοικητικών κυρώσεων, έπρεπε να στηριχθεί για την διαπίστωση της πραγματικής βάσης της παράβασης στην κρίση τεχνικών υπηρεσιών της ΕΕΤΤ.

(Τμήμα) και 2719/2011 (Τμήμα 7μελή σύνθεση) αποφάσεις του, έκρινε ότι με τον ν. 3431/2006 και από την έναρξη ισχύος αυτού, η ΕΕΤΤ κατέστη πλέον αποκλειστικώς αρμόδια για την επιβολή των προβλεπόμενων στην κείμενη νομοθεσία κυρώσεων για παραβάσεις σχετιζόμενες με τη χρήση του φάσματος ραδιοσυχνότητας. Όπως ειδικώς επεσήμανε, αυτό δεν αντιβαίνει στο άρθρο 15 παρ. 2 του Συντάγματος, διότι δεν αφορά τα θέματα που το ίδιο το Σύνταγμα αναθέτει αποκλειστικά στο ΕΣΡ. Δηλαδή, σύμφωνα με τις προαναφερθείσες σκέψεις του ΣτΕ, ο έλεγχος του περιεχομένου των ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων ανήκει καθ' ύλην ή ως εκ του περιεχομένου του πλέον, κατά ρητή συνταγματική επιταγή, στην αποκλειστική αρμοδιότητα του ΕΣΡ και δεν επιτρέπεται να ανατεθεί με διάταξη νόμου σε άλλη Αρχή.

Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, μετά τη συνταγματική αναθεώρηση του 2001, η αρμοδιότητα της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα αναφορικά με τα ραδιοτηλεοπτικά μέσα έχει περιοριστεί, δηλαδή δεν εκτείνεται πλέον στο περιεχόμενο των ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών, και τούτο ανεξαρτήτως του υπευθύνου της επεξεργασίας, δηλαδή, κατά περίπτωση, του ραδιοτηλεοπτικού σταθμού, του παραγωγού, δημοσιογράφου κλπ. της εκπομπής. Εξάλλου, αυτό δεν αντιβαίνει ούτε στην Οδηγία 95/46/ΕΚ, η οποία μάλιστα ρητά ορίζει στο άρθρο 9 ότι τα κράτη-μέλη για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιείται αποκλειστικώς για δημοσιογραφικούς σκοπούς ή στο πλαίσιο καλλιτεχνικής ή λογοτεχνικής έκφρασης προβλέπουν τις κατάλληλες εξαιρέσεις ή παρεκκλίσεις από τις διατάξεις συγκεκριμένων κεφαλαίων της Οδηγίας (α) γενικές προϋποθέσεις σχετικά με τη θεμιτή επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, β) διαβίβαση δεδομένων προς τρίτες χώρες και γ) αρμοδιότητες της αρχής ελέγχου), ώστε το δικαίωμα της ιδιωτικής ζωής να συμβιβάζεται με τους κανόνες που διέπουν την ελευθερία της έκφρασης².

Η αρμοδιότητα της Αρχής, ωστόσο, όπως κατά πλειοψηφία έγινε δεκτό, είναι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 3 παρ. 1 και 12 ν. 2328/1995 και του π.δ. 77/2003 (άρθρ. 4-6 και 8-11)³ ως και του ν. 2472/1997 εν σχέσει με τα άρθρα 15 παρ. 2 και 9Α του

² Βλ. και σκ. 17 του προοιμίου της Οδηγίας, σύμφωνα με την οποία όσον αφορά στην επεξεργασία ήχου και εικόνας στο πλαίσιο δημοσιογραφίας ή λογοτεχνικής ή καλλιτεχνικής έκφρασης, και ιδίως στον οπτικοακουστικό τομέα, οι αρχές της οδηγίας εφαρμόζονται περιοριστικά σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9.

³ Το άρθρο 3 παρ. 1 στοιχ. β' του ν. 2328/1995 ορίζει ότι: «Οι κάθε είδους εκπομπές

Συντάγματος, συντρέχουσα με αυτήν του ΕΣΡ, στην περίπτωση της συλλογής και τήρησης προσωπικών δεδομένων (ήχου, εικόνας, κειμένου) με αυτοματοποιημένα μέσα ή σε αρχείο, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 3 παρ. 1 και του άρθρου 2 στοιχ. δ' και ε' ν. 2472/1997, παρότι τα δεδομένα τούτα προβάλλονται μόνον μέσω της ραδιοηλεκτρονικής εκπομπής, επειδή το μεν ΕΣΡ ελέγχει την νομιμότητα και ποιότητα της εκπομπής, η δε Αρχή την νομιμότητα της επεξεργασίας, εν προκειμένω της συλλογής και

(συμπεριλαμβανομένων και των διαφημίσεων), που μεταδίδουν οι ραδιοφωνικοί και τηλεοπτικοί σταθμοί πρέπει να σέβονται την προσωπικότητα, την τιμή, την υπόληψη, τον ιδιωτικό και οικογενειακό βίο, την επαγγελματική, κοινωνική, επιστημονική, καλλιτεχνική, πολιτική ή άλλη συναφή δραστηριότητα κάθε προσώπου, η εικόνα του οποίου εμφανίζεται στην οθόνη ή το όνομα του οποίου ή στοιχεία επαρκή για τον προσδιορισμό του οποίου μεταδίδονται». Σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 12 του ν. 2328/1995 οι τηλεοπτικοί και ραδιοφωνικοί σταθμοί υποχρεούνται να διατηρούν στο αρχείο τους μαγνητοφωνήσεις ή μαγνητοσκοπήσεις όλων των εκπομπών τους, όπως αυτές μεταδίδονται ή αναμεταδίδονται και ως τρεις τουλάχιστον μήνες από την ημέρα μετάδοσης, και να αποστέλλουν αυτές τις μαγνητοφωνήσεις ή μαγνητοσκοπήσεις στο ΕΣΡ μόλις τους το ζητήσει. Περαιτέρω, το π.δ. 77/2003 (Κώδικας Δεοντολογίας ειδησεογραφικών και άλλων δημοσιογραφικών και πολιτικών εκπομπών) που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 3 παρ. 15 ν. 2328/1995 θέτει με σαφείς λεπτομερείς διατάξεις το πλαίσιο νόμιμης δημοσιογραφικής ενημέρωσης. Έτσι, για παράδειγμα κατά το άρθρο 4, η προβολή προσώπου πρέπει να γίνεται με τρόπο ώστε να μην ενθαρρύνονται οι δυσμενείς διακρίσεις σε βάρος του, βάσει ιδίως του φύλου, της φυλής της εθνικότητας, της γλώσσας, της ιδεολογίας, της ηλικίας, της ασθένειας ή αναπηρίας, του γενετήσιου προσανατολισμού ή του επαγγέλματος. Το άρθρο 5 του π.δ. 77/2003 ορίζει ότι η μετάδοση γεγονότων πρέπει να είναι αληθής, ακριβής και όσο το δυνατόν πλήρης. Σύμφωνα με το άρθρο 6: «1. Η ιδιωτική ζωή όλων, συμπεριλαμβανομένων και των δημοσίων προσώπων και των προσώπων της επικαιρότητας, είναι σεβαστή και απαραβίαστη. 2. Δεν επιτρέπεται να καταγράφονται, να απεικονίζονται και να δημοσιοποιούνται ιδιωτικές στιγμές ή συνομιλίες πολιτών χωρίς την άδειά τους. 3. Δεν επιτρέπεται η μετάδοση εικόνων οι οποίες έχουν ληφθεί χωρίς προειδοποίηση, με χρήση κάμερας ή μαγνητοφώνου για την καταγραφή, απεικόνιση ή δημοσιοποίηση μαρτυρίας ή συνεντεύξεως ή των κινήσεων οποιουδήποτε προσώπου». Το άρθρο 8 ορίζει ότι: «1. Δεν πρέπει να μεταδίδονται πληροφορίες χωρίς να έχουν ελεγχθεί. Η συλλογή στοιχείων και πληροφοριών πρέπει να γίνεται με θεμιτά μέσα. Ιδίως δεν επιτρέπεται η μετάδοση πληροφοριών που υποκλάπηκαν με παράνομες παρακολουθήσεις τηλεφώνων, κρυφά μικρόφωνα ή κάμερες ή οποιοδήποτε άλλο συναφές μέσο.» Το άρθρο 9 ορίζει ότι: «2. Τα πρόσωπα που συμμετέχουν ή αναφέρονται στις εκπομπές πρέπει να απολαμβάνουν δίκαιης, ορθής και αξιοπρεπούς συμπεριφοράς. Ειδικότερα δεν επιτρέπεται η προσβολή της προσωπικότητας, της τιμής και της αξιοπρέπειάς τους. Πρέπει επίσης να γίνονται σεβαστά η ιδιωτική και οικογενειακή τους ζωή, η επαγγελματική τους δραστηριότητα και το δικαίωμα έκφρασής τους. ...» Το άρθρο 10 προβλέπει προϋποθέσεις για την παρουσίαση ανηλίκων, ώστε να επιτρέπεται μόνο εφόσον διασφαλίζεται η προστασία τους. Το άρθρο 11, με τον τίτλο «ποινική διαδικασία» ορίζει ότι οι εκπομπές πρέπει να σέβονται το τεκμήριο αθωότητας του κατηγορουμένου, ότι δεν πρέπει να αποκαλύπτεται η ταυτότητα συγγενών κατηγορουμένου ή καταδικασθέντος, εκτός και αν η αναφορά είναι απολύτως αναγκαία για την έκθεση των γεγονότων, ότι δεν πρέπει να αναφέρεται η καταδίκη προσώπου για ορισμένο έγκλημα μετά την έκτιση της ποινής του, παρά μόνο για λόγους δημοσίου συμφέροντος, ότι δεν πρέπει να χρησιμοποιείται εικόνα, να αναφέρεται το όνομα και να αποκαλύπτεται αμέσως ή εμμέσως η ταυτότητα του θύματος εγκλημάτων κατά της γενετήσιας ελευθερίας ούτε η ταυτότητα προσώπων που θεωρούνται ύποπτοι τέλεσης εγκλημάτων και ούτε να δημοσιοποιούνται έγγραφα ή άλλα στοιχεία που γίνονται γνωστά στις αρμόδιες αρχές κατά το στάδιο της εν γένει ποινικής διαδικασίας.

τήρησης, των προσωπικών δεδομένων, πλην βέβαια της διάδοσής τους, αυτής καθεαυτήν μέσω της εκπομπής, η οποία όπως προαναφέρθηκε ανήκει μετά τη συνταγματική αναθεώρηση του 2001 στην αποκλειστική αρμοδιότητα του ΕΣΡ. Κατά τη γνώμη ενός μέλους δεν δύναται να νοηθεί αυτοτελής αρμοδιότητα της Αρχής, για το λόγο ότι η συλλογή και τήρηση των προσωπικών δεδομένων, σε αρχείο ή με αυτοματοποιημένα μέσα, αποτελεί αναγκαία προπαρασκευαστική πράξη της εκπομπής και απορροφάται από τον έλεγχο του περιεχομένου της, για τον οποίο αναμφισβήτητα αποκλειστικά αρμόδιο είναι το ΕΣΡ, το οποίο βάσει της κείμενης νομοθεσίας ελέγχει όλο το φάσμα του δικαιώματος επί της προσωπικότητας, το δικαίωμα στην προστασία της ιδιωτικής ζωής και των προσωπικών δεδομένων (βλ. άρθρ. 3 ν. 2328/1995 και π.δ. 77/2003), συμπεριλαμβανομένου μάλιστα της νόμιμης συλλογής των δεδομένων που προβλήθηκαν στην εκπομπή (βλ. άρθρο 8 παρ. 1 π.δ. 77/2003). Εξάλλου, όπως προκύπτει από τη γενική αρχή του άρθρου 4 παρ. 1 στοιχ. α' και β' του ν. 2472/1997 καθώς και τις προϋποθέσεις νόμιμης επεξεργασίας των άρθρων 5 και 7 του ίδιου νόμου, για κάθε επεξεργασία προσωπικών δεδομένων δηλώνεται συγκεκριμένος σκοπός, σε σχέση με τον οποίο κρίνεται πάντα η νομιμότητα της επεξεργασίας, εν προκειμένω ο σκοπός είναι ένας, αυτός της προβολής των δεδομένων σε ραδιοτηλεοπτική εκπομπή. Τέλος, η ερμηνεία τούτη αποτρέπει πλήρως τη θετική σύγκρουση αρμοδιοτήτων μεταξύ των δύο Αρχών, δρώντας σε προγενέστερο στάδιο από την εφαρμογή της γενικής αρχής non bis in idem⁴. Κατ' άλλην αποκλίνουσα γνώμη η αρμοδιότητα της Αρχής προς επιβολή κυρώσεων ως προς τις προπαρασκευαστικές της εκπομπής ενέργειες συλλογής και τήρησης του υλικού ανακύπτει μόνο αν δεν έχει επιληφθεί επί του θέματος της εκπομπής το ΕΣΡ και η προσβολή των προσωπικών δεδομένων μέσω της εκπομπής κινδυνεύει να μείνει άνευ κυρώσεων.

2. Επειδή, κατόπιν της αποδοχής από την πλειοψηφία των μελών της Αρχής, της γνώμης, ότι υπάρχει (αν και σε πιο περιορισμένη έκταση, καθόσον εκφεύγει πλέον από την αρμοδιότητα της ΑΠΔΠΧ ο έλεγχος της νομιμότητας της διάδοσης προσωπικών δεδομένων μέσω της εκπομπής), συντρέχουσα αρμοδιότητα του ΕΣΡ και της Αρχής, καθόσον αφορά στον έλεγχο της νόμιμης συλλογής και τήρησης των προσωπικών δεδομένων που έχουν αποτελέσει περιεχόμενο τηλεοπτικής ή ραδιοφωνικής εκπομπής,

⁴ Βλ. συναφώς την Πράσινη Βίβλο της Ε. Επιτροπής σχετικά με τις συγκρούσεις δικαιοδοσίας και την αρχή ne bis in idem στις ποινικές διαδικασίες, COM (2005) 696 τελ., σελ. 3 επ.

γεννάται περαιτέρω το θέμα της εφαρμογής ή μη της γενικής αρχής του δικαίου non bis in idem, η οποία γίνεται δεκτή και από το ΕΔΔΑ⁵ και έχει την έννοια ότι απαγορεύεται η διπλή δίωξη ή καταδίκη στην περίπτωση που έχει εκδοθεί απόφαση επί της ουσίας της υποθέσεως από άλλη αρμόδια αρχή.

Επί του θέματος αυτού η Αρχή, κατά πλειοψηφία, κρίνει ότι όταν για τα αυτά (ή ουσιωδώς όμοια) πραγματικά περιστατικά, που ενέχουν προσβολή των αυτών ή και διαφόρων εννόμων αγαθών, και τα οποία αναφέρονται στα αυτά υπαίτια πρόσωπα (ταυτότητα πράξεων και παραβατών), έχει επιληφθεί και εξέδωσε απόφαση η πρώτη αρμόδια αρχή, η δε κρίση της είναι επί της ουσίας της υποθέσεως, τότε δεν είναι δυνατόν να επιληφθεί της κρίσεως αυτών για ενδεχόμενη επιβολή κυρώσεων η δεύτερη αρμόδια αρχή⁶. Συνεπώς, στη συγκεκριμένη περίπτωση αν έχει επιληφθεί το ΕΣΡ και κρίνει επί

⁵ Βλ. ρητή κατοχύρωσή της στο άρθρο 4 παρ. 1 του 7^{ου} Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), που κυρώθηκε με το ν. 1705/1987 (Α'89), σύμφωνα με το οποίο: «Κανένας δεν μπορεί να διωχθεί ή καταδικασθεί ποινικά από τα δικαστήρια του ιδίου Κράτους για μια παράβαση για την οποία ήδη αθώωθηκε ή καταδικάστηκε με αμετάκλητη απόφαση σύμφωνα με το νόμο και την ποινική δικονομία του Κράτους αυτού». Το ΕΔΔΑ, με τη νομολογία του, διευκρίνισε ότι η έννοια της «ποινικής δίωξης ή καταδίκης» στο άρθρο 4 παρ. 1 του 7^{ου} Πρωτοκόλλου είναι αντίστοιχη της έννοιας της «κατηγορίας ποινικής φύσεως» του άρθρου 6 παρ. 1 ΕΣΔΑ, και για την υπαγωγή στην έννοια αυτή ισχύουν τρία κριτήρια, γνωστά ως «κριτήρια Engel» (απόφαση ΕΔΔΑ της 8.6.1976, Engel και λοιποί κατά Ολλανδίας, σκ. 82, 85, τα οποία εφαρμόζονται και στην απόφασή του Zolotukhin κατά Ρωσίας, σκ. 52 - 56): α) το αν η σχετική νομοθετική διάταξη ανήκει στην ύλη του εθνικού ποινικού δικαίου, β) η φύση της παραβάσεως, και γ) η φύση και ο βαθμός σοβαρότητας της κυρώσεως που κινδυνεύει να υποστεί ο ενδιαφερόμενος. Με βάση αυτά, έχει κριθεί ότι μπορούν να ενταχθούν στις ποινικής φύσεως και διοικητικές κυρώσεις π.χ. οι διοικητικές κυρώσεις που προβλέπονται στο ελληνικό δίκαιο για τελωνειακές παραβάσεις. Επιπλέον, ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, που απέκτησε δεσμευτική νομική ισχύ από 1.12.2009 (ημερομηνία έναρξης ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας), ανάγει την ως άνω αρχή σε θεμελιώδες δικαίωμα (άρθρο 50), και στο μέτρο που ένα κράτος μέλος εφαρμόζει δίκαιο της Ε.Ε. απολαύει κατά συνδυαστική εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 6 παρ. 1 ΣΕΕ, 50 και 51 παρ. 1 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, την τυπική ισχύ θεμελιώδους δικαιώματος, ισόκυρου των Συνθηκών της Ε.Ε.

⁶ Έτσι, κατά την πρόσφατη νομολογία του ΕΔΔΑ, ίδια παράβαση συντρέχει όταν πρόκειται για ταυτόσημα ή ουσιωδώς όμοια πραγματικά περιστατικά, στα οποία εμπλέκεται ο ίδιος δράστης και τα οποία έχουν ενότητα τύπου και χρόνου, ανεξάρτητα από το νομικό τους χαρακτηρισμό (βλ., ιδίως απόφαση ΕΔΔΑ μείζ. συνθ. της 10.02.2009, Zolotukhin κατά Ρωσίας, 14939/03, σκ. 82-84, και την απόφαση της 16.06.2009, Ruotsalainen κατά Φιλανδίας, 13079/03, σκ. 49 επ., και απόφαση ΣτΕ 2067/2011, σκ. 9, στην οποία αποτυπώνεται μεν η ως άνω νομολογία του ΕΔΔΑ, ενώ κατά πλειοψηφία δεν γίνεται δεκτή η εφαρμογή της με αυτή την έννοια στην υπό κρίση υπόθεση). Βλ. επίσης προτάσεις της Γενικής Εισαγγελέως του ΔΕΕ στην υπόθεση C-17/10, σκ. 114-124, σε σχέση με την εφαρμογή των ίδιων κριτηρίων, όπως αυτά διαπλάσθηκαν από το ΕΔΔΑ, σε υπόθεση δικαίου του ανταγωνισμού. Το ΔΕΕ, ωστόσο, μείζ. συνθ. της 14.02.2012, επανέλαβε την ανάγκη συνδρομής του τρίτου κριτηρίου, ήτοι του ίδιου έννομου συμφέροντος, σκ. 97, αν και πράγματι στην υπό κρίση υπόθεση κρίσιμο ήταν αν πρόκειται για τα ίδια πραγματικά περιστατικά. Αντιθέτως, το ΔΕΕ σε υποθέσεις που αφορούν την εφαρμογή του

της ουσίας πραγματικά περιστατικά, τα οποία αποτελούν περιεχόμενο τηλεοπτικής ή ραδιοφωνικής εκπομπής, τα οποία συνιστούν ενδεχομένως και προσβολή του δικαιώματος στην προστασία των προσωπικών δεδομένων, τότε η ΑΠΔΠΧ όταν καλείται να επιληφθεί ως δεύτερο αρμόδιο όργανο, δεν είναι δυνατόν να ασκήσει την κυρωτική αρμοδιότητά της προβαίνοντας σε σχετική έρευνα, διαπίστωση της παράβασης και επιβολή κυρώσεων, αλλά υποχρεούται να προβεί στη διαπίστωση ότι για τα αυτά (ή ουσιωδώς όμοια) πραγματικά περιστατικά υπάρχει επί της ουσίας κρίση του ΕΣΡ και οφείλει να απόσχει της εξετάσεως των πραγματικών αυτών περιστατικών⁷.

Αν και κατά τη γνώμη τριών μελών η αρχή non bis in idem δεν καλύπτει απλώς τη σύμπτωση των αυτών πραγματικών περιστατικών και υπαιτίων προσώπων (ταυτότητα πράξεως και παραβάτου) αλλά εφαρμόζεται μόνον στην περίπτωση που τα αυτά πραγματικά περιστατικά αποτελούν προσβολή του αυτού εννόμου αγαθού και εξυπηρετούνται οι αυτοί σκοποί προστασίας του κοινωνικού συνόλου, και συνεπώς εφόσον η Αρχή έχει ως αποστολή την προστασία των προσωπικών δεδομένων, καθεαυτών και όχι της προσωπικότητας εν γένει, εξακολουθεί να διατηρεί την αρμοδιότητα επιβολής κυρώσεων καίτοι το ΕΣΡ, κατά τον έλεγχο των ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών, έχει αρμοδιότητα επιβολής κυρώσεων για προσβολή του σεβασμού της αξίας του ανθρώπου και της προσωπικότητας εν γένει⁸.

άρθρου 54 της Συνθήκης Σένγκεν, το γράμμα του οποίου αναφέρεται σε «πράξεις» και όχι «αδίκημα» δεν απαιτεί την ταυτότητα του έννομου συμφέροντος ή του νομικού χαρακτηρισμού τους (πβλ. ΔΕΕ, C-436/04, σκ. 32, C-367/05, σκ. 26 και 28). Το Αυστριακό Συνταγματικό Δικαστήριο (VfGH, B559/08, 2.07.2009) σε υπόθεση, της οποίας τα πραγματικά περιστατικά ανάγονταν σε χρόνο προγενέστερο της ως άνω απόφασης Zolotukhin του ΕΔΔΑ, δέχθηκε την νομολογία τούτη υπό την έννοια ότι η διπλή δίωξη και επιβολή (ποινικών ή/και διοικητικών) κυρώσεων απαγορεύεται όταν τα πραγματικά περιστατικά αποτελούν ουσιώδη στοιχεία της αντικειμενικής υποστάσεως περισσότερων παραβάσεων (σκ. 6).

⁷ Και τούτο ανεξάρτητα από το αν τα ως άνω (ατά ή ουσιωδώς όμοια) πραγματικά περιστατικά ενέχουν προσβολή των αυτών ή διαφόρων εννόμων αγαθών. Πάντως, ακόμα και αν απαιτείτο η προσβολή του αυτού εννόμου αγαθού, σημειώνεται ότι ο σκοπός του ν. 2472/1997 περί προστασίας του ατόμου από την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων απορρέει από το γενικότερο και πολύπτυχο δικαίωμα επί της προσωπικότητας καθώς και το δικαίωμα στην προστασία της ιδιωτικής ζωής, σκοπό στον οποίο αποβλέπει και το π.δ. 77/2003. Επομένως, μπορεί να υποστηριχθεί ότι η ratio συγκεκριμένων διατάξεων του ν. 2472/1997 (άρθρα 7 παρ. 2 στοιχ. ζ' και 5 παρ. 2 στοιχ. ε' σε συνδυασμό με το άρθρο 4 παρ. 1, ιδίως όπως οι ως άνω διατάξεις εφαρμόστηκαν με την ως τώρα νομολογία της Αρχής) και του π.δ. 77/2003 (βλ., για παράδειγμα τα άρθρα 6, 8 και 9) είναι η ίδια.

⁸ Βλ. και απόφαση ΣτΕ 3545/2002, σκ. 15 (η οποία όμως έκρινε με βάση το ισχύον δίκαιο πριν την αναθεώρηση του Συντάγματος το 2001).

3. Ο ν. 2472/1997 εφαρμόζεται στην εν όλω ή εν μέρει αυτοματοποιημένη επεξεργασία, καθώς και στη μη αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία περιλαμβάνονται ή πρόκειται να περιληφθούν σε αρχείο. “Αρχείο” δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ορίζεται, κατά την αρχική έκδοση του νόμου, ένα σύνολο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία αποτελούν ή μπορεί να αποτελέσουν αντικείμενο επεξεργασίας. Μετά την τροποποίηση της σχετικής διάταξης προς τον σκοπό της πλήρους εναρμόνισης της εθνικής διάταξης με το άρθρο 2 στοιχ. γ’ της Οδηγίας 95/46/EK, ως “αρχείο” δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, με τη διάταξη του άρθρου 2 στοιχ. ε’ ν. 2472/1997, ορίζεται πλέον κάθε δ ι α ρ θ ρ ω μ έ ν ο σύνολο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία είναι προσιτά με γνώμονα συγκεκριμένα κριτήρια⁹. Όπως διευκρινίζεται στην Οδηγία 95/46/EK, η ύπαρξη διάρθρωσης απαιτεί να υφίστανται ειδικά, όσον αφορά τα πρόσωπα, κριτήρια, έτσι, ώστε να είναι ευχερής η πρόσβαση στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα¹⁰. Συνεπώς, η έννοια του αρχείου προϋποθέτει την ταξινόμηση των δεδομένων με κριτήρια, που έχουν τα ανωτέρω ποιοτικά χαρακτηριστικά, κατ’ αντιστοιχία με την ηλεκτρονική επεξεργασία, στην οποία η διάρθρωση είναι εγγενής και επιτρέπει την ευχερή αναζήτηση των προσωπικών δεδομένων.

4. Επειδή, στην κρινόμενη περίπτωση, από το σύνολο του αποδεικτικού υλικού και την εν γένει συζήτηση της υπόθεσης αποδείχτηκε ότι:

α) Ο τηλεοπτικός σταθμός «Extra Channel 3» μετέδιδε ενημερωτικές εκπομπές με τίτλο «Εκ-κεντρικό Δελτίο».

β) Ο Α δημοσιογράφος και κεντρικός παρουσιαστής της εκπομπής «Εκ-κεντρικό Δελτίο», δεν συνδεόταν με τον τηλεοπτικό σταθμό «Extra Channel 3» με σχέση εξαρτημένης εργασίας, και ουσιαστικά είχε τον κύριο λόγο και στην παραγωγή της ως άνω εκπομπής.

γ) Ο Α (και όχι ο τηλεοπτικός σταθμός, όπως προκύπτει και από τις 01-03-2012 καταθέσεις τους ενώπιον της Αρχής) είχε σχηματίσει αρχείο με απλά ή/και ευαίσθητα

⁹ Βλ. άρθρο 2 στοιχ. ε’ του ν. 2472/1997, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 18 του ν. 3471/2006, προκειμένου ο ορισμός του αρχείου να ανταποκρίνεται στον ορισμό της Οδηγίας 95/46/EK, όπως ρητά αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση του ν. 3471/2006.

¹⁰ Βλ., σκ. 15 του προοιμίου της Οδηγίας 95/46/EK. Επίσης, σύμφωνα με την σκ. 27 του προοιμίου της Οδηγίας 95/46/EK, ένας φάκελος ή σύνολο φακέλων, καθώς και το εξώφυλλό τους, εφόσον δεν είναι διαρθρωμένοι σύμφωνα με τέτοια ειδικά κριτήρια, δεν εμπίπτουν σε καμία περίπτωση στο πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας.

προσωπικά δεδομένα, τα οποία διατήρησε για δημοσιογραφική έρευνα και για τηλεοπτική χρήση αυτών κατά τις αναφερόμενες εκπομπές, ορίζοντας ο ίδιος τον σκοπό της επεξεργασίας, οπότε και είναι “υπεύθυνος επεξεργασίας” κατά τον ν. 2472/1997. Στο αρχείο αυτό περιελήφθησαν οι ηχητικές μαγνητοφωνήσεις που στη συνέχεια προβλήθηκαν στις προαναφερθείσες εκπομπές, μεταξύ των οποίων, η συνομιλία της δικαστικής λειτουργού (Γ) με το «μεσολαβητή» με αντικείμενο την οργάνωση δωροδοκίας της και οι συνομιλίες ερωτικού περιεχομένου του Μητροπολίτη Δ με άγνωστο νεαρό. Όσον αφορά τα συλλεχθέντα έγγραφα, δεν προκύπτει ότι πρόκειται για αρχείο κατά την έννοια του άρθρου 2 στοιχ. ε΄ ν. 2472/1997, δηλαδή διαρθρωμένο σύνολο δεδομένων, εφόσον μόνον ο ίδιος, μετά από αναζήτησή τους ανάμεσα σε άλλα έγγραφα και μόνον εμπειρικά, μπορούσε, όπως κατέθεσε, να βρει τα κρίσιμα προσωπικά δεδομένα. Αντίθετα, όσον αφορά τις παραπάνω μαγνητοταινίες, το αρχείο μπορεί να νοηθεί ως διαρθρωμένο, έστω στοιχειωδώς, στο μέτρο που η αναζήτησή τους μπορούσε να γίνει με κριτήριο το αναγραφόμενο σε αυτές όνομα του αναφερόμενου προσώπου (π.χ. Μητροπολίτης Δ).

5. Επειδή, αναφορικά με την νομιμότητα συλλογής και τήρησης των μαγνητοφωνημένων συνομιλιών σε αρχείο κατά την έννοια του ν. 2472/1997, πρέπει να γίνουν δεκτά τα εξής:

α) Το δημοσιογραφικό απόρρητο σε σχέση με τις πηγές της πληροφόρησης αποτελεί συνταγματική εγγύηση του ενεργητικού δικαιώματος στην πληροφόρηση, και η νομιμότητα της συλλογής των πληροφοριών, στο μέτρο που επιβάλλεται ιδίως σε σχέση με το δημόσιο ενδιαφέρον της είδησης, συμβαδίζει με την αναγνώριση της νομιμότητας της δημοσίευσης των πληροφοριών, εφόσον στην τυχόν παράνομη συλλογή / απόκτηση των στοιχείων δεν μετείχε ο δημοσιογράφος. Το ΕΔΔΑ δέχεται ότι η δημοσίευση δεν στερείται της προστασίας του άρθρου 10 της ΕΣΔΑ εξαιτίας της παρανομίας που διαπράχθηκε κατά την κτήση των πληροφοριών, αδιακρίτως του εάν η παρανομία (του τρίτου) ήταν διαγνώσιμη από τον δημοσιογράφο, εφόσον βέβαια πρόκειται για ζήτημα δημοσίου ενδιαφέροντος και όχι μόνον της ιδιωτικής ζωής και ο ίδιος ο δημοσιογράφος δεν μετέλθε παράνομα μέσα¹¹.

¹¹ ΕΔΔΑ, απόφαση της 19.12.2006, Radio Twist κατά Σλοβακίας, απόφαση της 07.06.2007, Dupuis και λοιποί κατά Γαλλίας, απόφαση της 10.12.2007, Stoll κατά Ελβετίας, απόφαση της 17.1.2012, Lahtonen κατά Φιλανδίας (ιδίως σκ. 69, 72-76), απόφαση της 07.02.2012, Axel Springer κατά Γερμανίας, στην οποία το Δικαστήριο συστηματοποιεί τα κριτήρια για τη στάθμιση των δικαιωμάτων του άρθρου 10 και 8 της ΕΣΔΑ (σκ. 90-95), το ίδιο και στην

β) Κατόπιν τούτου, αναφορικά με τη νομιμότητα του παραπάνω αρχείου με τις μαγνητοταινίες, πρέπει να διαχωριστεί ο τρόπος της πρωτογενούς κτήσης τους, η οποία, υπό προϋποθέσεις συνιστά ποινικό αδίκημα (βλ. άρθρο 370Α ΠΚ, όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, και σχετική νομολογία, ΑΠ 1317/2001, ΑΠ 874/2004) από την επακόλουθη συλλογή τους από το δημοσιογράφο, η οποία αν ο δημοσιογράφος δεν έχει λάβει μέρος στην πρωτογενή κτήση των στοιχείων μπορεί να θεωρηθεί ως νόμιμη σε σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό¹². Στη συγκεκριμένη περίπτωση από το σύνολο του αποδεικτικού υλικού προκύπτει ότι οι μαγνητοταινίες νόμιμα περιήλθαν στη διάθεση του δημοσιογράφου από τους συνήθως μη κατονομαζόμενους ανώνυμους καταγγέλλοντες. Επιπλέον, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να αποδοθεί ευθύνη στον Α (ούτε στον τηλεοπτικό σταθμό) για την (ενδεχομένως παράνομη) καταγραφή των συνομιλιών, καθώς από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι η καταγραφή των συνομιλιών έγινε από αυτούς ή με τη συμμετοχή τους ή με δική τους ευθύνη ή/και σε εκτέλεση δικής τους εντολής.

6. Επειδή, στην κρινόμενη περίπτωση, το ΕΣΡ τιμώρησε τον τηλεοπτικό σταθμό για τις ίδιες εκπομπές για τις διαπιστωθείσες παραβάσεις της ραδιοτηλεοπτικής νομοθεσίας, κυρίως αναφορικά με την προσβολή της προσωπικότητας και της ιδιωτικής ζωής και τον τρόπο συλλογής και χρήσης των πληροφοριών (άρθρο 3 παρ. 1 στοιχ. β' του ν. 2328/1995 και άρθρα 4, 6 και 8 του π.δ. 77/2003) και συγκεκριμένα, με την απόφαση 74/01.03.2005 επέβαλε την κύρωση χρηματικού προστίμου ύψους 250.000 ευρώ, διότι έκρινε ότι οι ως άνω εκπομπές (που προβλήθηκαν τον Φεβρουάριο 2005) παραβίασαν την προσωπικότητα και την ιδιωτική ζωή του Μητροπολίτη Δ, ενώ με το από 22.03.2005 πρακτικό, έκρινε ότι για τις εκπομπές για τις οποίες προσέφυγε ο αρχιμανδρίτης Β (που προβλήθηκαν τον Ιανουάριο 2005), δεν συντρέχει λόγος ενάρξεως

απόφαση επίσης της 07.02.2012, von Hannover κατά Γερμανίας, (σκ. 109-113, 121-123), απόφαση της 17.01.2012, Krone Verlag κλπ. κατά Αυστρίας (σκ. 49-50, 56-59). Επισημαίνεται ότι, το ΕΔΔΑ, με την απόφαση της 19.12.2006, στην υπόθεση Radio Twist κατά Σλοβακίας, δικαιώνει το ραδιοφωνικό σταθμό, καθώς η παρανομία του τρίτου, δράστη υποκλοπής της τηλεφωνικής συνομιλίας, δεν μπορεί να επιρριφθεί στον ραδιοφωνικό σταθμό και να τον στερήσει από την προστασία που του παρέχει το άρθρο 10 της ΕΣΔΑ. Βλ. και την ανάλυση του Αθ. Τσεβά, Προσωπικά δεδομένα και μέσα ενημέρωσης, εκδ. Αντ. Σάκκουλα, 2010, σελ. 156-173. Επίσης, πβλ. και την 1213/2010 απόφαση Ολομέλειας του ΣτΕ, σύμφωνα με την οποία μπορεί υπό προϋποθέσεις να είναι επιτρεπτή η προβολή σε εκπομπή βίντεο ληφθέντων από τον δημοσιογράφο με τη μέθοδο της «κρυφής κάμερας».

¹² Βλ. αναλυτικά στην με αριθ. πρωτ. Γ/ΕΞ/6112/19.09.2006 έκθεση απόψεων της Αρχής στην αίτηση ακυρώσεως κατά της απόφασης 26/2005.

κυρωτικής διαδικασίας, διότι οι παραβιάσεις της αυτής εκπομπής «Εκ-κεντρικό Δελτίο», τιμωρήθηκαν ήδη επαρκώς με την παραπάνω 74/01.03.2005 απόφαση. Συνεπώς, δεδομένου ότι, όπως προαναφέρθηκε, στη συγκεκριμένη περίπτωση έχει ήδη επιληφθεί το ΕΣΡ, αναφορικά με τη συλλογή των στοιχείων που προβλήθηκαν στις ως άνω εκπομπές (ακόμα και αν ήθελε θεωρηθεί ο τηλεοπτικός σταθμός “υπεύθυνος επεξεργασίας” με την έννοια του ν. 2472/1997) δεν επιτρέπεται να του επιβληθεί από την Αρχή δεύτερη κύρωση. Και τούτο διότι ο δεύτερος χρονικά έλεγχος του ίδιου υπαιτίου για τα ίδια (ή ουσιωδώς όμοια) πραγματικά περιστατικά θα παραβίαζε την αρχή non bis in idem και θα έθιγε αδικαιολόγητα την εμπιστοσύνη του πολίτη/διοικούμενου, που εύλογα πιστεύει ότι κατόπιν της απόφασης του ΕΣΡ έληξε οριστικά ο διοικητικός έλεγχός του για τα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά και ότι δεν θα βρίσκεται πάλι αντιμέτωπος με νέο διοικητικό έλεγχο από άλλη ανεξάρτητη αρχή.

7. Επειδή, ο αρχιμανδρίτης Β, στρεφόμενος κατά του τηλεοπτικού σταθμού και λοιπών παραγόντων αυτού, προσέφυγε ενώπιον της Αρχής για την, κατά τους ισχυρισμούς του, παράνομη δημοσιοποίηση προσωπικών του δεδομένων από τις αναφερόμενες εκπομπές, επικαλούμενος, μεταξύ των άλλων, τη δημοσιοποίηση παράνομα, κατά τους ισχυρισμούς του, καταγραφείσας τηλεφωνικής συνομιλίας. Για τις ίδιες εκπομπές (και την ίδιου περιεχομένου προσφυγή του προς το ΕΣΡ), έχει ήδη επιληφθεί το ΕΣΡ, το οποίο και εξέδωσε το προαναφερόμενο από 22.03.2005 πρακτικό. Συνεπώς, όπως προαναφέρθηκε, αναφορικά με τη συλλογή των στοιχείων που προβλήθηκαν στις ως άνω εκπομπές (ακόμα και αν ήθελε θεωρηθεί ο τηλεοπτικός σταθμός “υπεύθυνος επεξεργασίας” με την έννοια του ν. 2472/1997) δεν επιτρέπεται να του επιβληθεί δεύτερη κύρωση, κατ’ εφαρμογή της αρχής non bis in idem. Περαιτέρω, αναφορικά με την εκ μέρους του Α συλλογή και τήρηση των μαγνητοταινιών με τις καταγεγραμμένες συνομιλίες της δικαστικής λειτουργού, επίσης όπως προαναφέρθηκε, οι ως άνω μαγνητοταινίες νόμιμα περιήλθαν στη διάθεση του δημοσιογράφου από τους συνήθως μη κατονομαζόμενους ανώνυμους καταγγέλλοντες. Επιπλέον, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να αποδοθεί ευθύνη στον Α (ούτε στον τηλεοπτικό σταθμό) για την (ενδεχομένως παράνομη) καταγραφή των συνομιλιών, καθώς από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι η καταγραφή των συνομιλιών έγινε από αυτούς ή με τη συμμετοχή τους ή με δική τους ευθύνη ή/και σε εκτέλεση δικής τους εντολής. Συνεπώς δεν τίθεται, κατά τα προαναφερθέντα στις προηγούμενες σκέψεις, θέμα επιβολής κυρώσεως στον Α για τη συλλογή και τήρηση των

μαγνητοταινιών.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα,

1. Διαπιστώνει ότι το ΕΣΡ έχει ήδη εκδώσει απόφαση επιβολής προστίμου για τα αυτά πραγματικά περιστατικά και, ως εκ τούτου περατώνεται άνευ ετέρου κάθε διαδικασία ελέγχου του τηλεοπτικού σταθμού.
2. Αποφαίνεται ότι αναφορικά με την εκ μέρους του Α συλλογή και τήρηση των ως άνω μαγνητοταινιών σε αρχείο δεν συντρέχει περίπτωση επιβολής κυρώσεων.
3. Απορρίπτει τις προσφυγές του αρχιμανδρίτη Β αναφορικά με την εκπομπή «Εκκεντρικό Δελτίο» των ημερομηνιών 4, 5, 6, 7, 11 και 18 Ιανουαρίου 2005.

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Πέτρος Χριστόφορος

Μελπομένη Γιαννάκη